

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Саприки Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 61 Сімейного кодексу України, пункту 3 частини першої статті 255 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
19 травня 2021 року
№ 77-1(І)/2021

Справа № 3-60/2021(139/21)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого,
Кичуна Віктора Івановича,
Філюка Петра Годосьовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Саприки Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 61 Сімейного кодексу України, пункту 3 частини першої статті 255 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Саприка В.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину другу статті 61 Сімейного кодексу України (далі – СК України), пункт 3 частини першої статті 255 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України).

Автор клопотання просить перевірити:

– на відповідність частинам другій, четвертій статті 41 Конституції України частину другу статті 61 СК України, згідно з якою об'єктом права спільної сумісної власності є заробітна плата, пенсія, стипендія, інші доходи, одержані одним із подружжя;

– на відповідність частинам першій, п'ятій статті 55 Основного Закону України пункт 3 частини першої статті 255 ЦПК України, відповідно до якого суд своєю ухвалою закриває провадження у справі, якщо набрали законної сили рішення суду або ухвала суду про закриття провадження у справі, ухвалені або постановлені з приводу спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав, або є судовий наказ, що набрав законної сили за тими самими вимогами.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Саприка В.І. звернувся до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області з позовом до Саприки Г.С. про визнання права власності та поділ майна подружжя, який ухвалою від 18 лютого 2020 року закрив провадження у цій справі на підставі пункту 3 частини першої статті 255 ЦПК України.

Івано-Франківський апеляційний суд постановою від 20 травня 2020 року апеляційну скаргу Саприки В.І. задовольнив частково, ухвалу Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області від 18 лютого 2020 року скасував в частині стягнення грошової компенсації вартості оплати за

навчання та в цій частині направив справу для продовження розгляду до суду першої інстанції, в іншій частині зазначену ухвалу залишив без змін.

Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду постановою від 22 грудня 2020 року, зокрема, касаційну скаргу Саприки В.І. залишив без задоволення, ухвалу Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області від 18 лютого 2020 року в нескасованій апеляційним судом частині та постанову Івано-Франківського апеляційного суду від 20 травня 2020 року залишив без змін.

Стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень СК України та ЦПК України, автор клопотання зазначає, що прийнятими судовими рішеннями порушено його право приватної власності та право на судовий захист.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду) (абзац перший, пункт 1 частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Івано-Франківський апеляційний суд постановою від 20 травня 2020 року справу за позовом Саприки В.І. до Саприки Г.С. в частині стягнення грошової компенсації вартості оплати за навчання направив на розгляд суду першої інстанції, а отже, щодо частини другої статті 61 СК України автор клопотання не вичерпав усі національні засоби юридичного захисту.

Твердження Саприки В.І. про неконституційність пункту 3 частини першої статті 255 ЦПК України зводиться до цитування Конституції України, Цивільного кодексу України та висловлення незгоди з судовими рішеннями в його справі, що не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) зазначеного оспорюваного положення ЦПК України.

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55, пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Саприки Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 61 Сімейного

кодексу України, пункту 3 частини першої статті 255 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**